

#NoTimeToWaste

WYJAŚNIAMY:

ZAŁĄCZNIK IVa DO DYREKTYWY RAMOWEJ W SPRAWIE ODPADÓW

PRZYKŁADY INSTRUMENTÓW EKONOMICZNYCH I INNYCH ŚRODKÓW PROMUJĄCYCH HIERARCHIĘ POSTĘPOWANIA Z ODPADAMI

W 2018 roku państwa członkowskie UE i instytucje uzgodniły kompleksowy zestaw przepisów mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów z gospodarstw domowych i zwiększenie recyklingu. Nowe przepisy są częścią czterech dyrektyw UE: **ramowej dyrektywy w sprawie odpadów (WFD)**, **dyrektywy w sprawie składowania odpadów (LD)**, **dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (PPWD)** oraz **dyrektywy w sprawie tworzyw sztucznych jednorazowego użytku (SUP)**. Oczekuje się, że wszystkie państwa członkowskie odzwierciedlą uzgodnione przepisy UE w swoich przepisach krajowych **do lipca 2020 roku**.

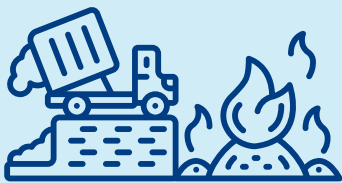

[Artykuł 4 ust. 3 WFD](#) wymaga od państw członkowskich wdrożenia instrumentów ekonomicznych zachęcających do skutecznego stosowania [hierarchii postępowania z odpadami](#). Instrumenty te przede wszystkim mają zostać utworzone i wykorzystywane na poziomie państw członkowskich, a nie na poziomie UE. W niektórych państwach członkowskich instrumenty ekonomiczne są wykorzystywane w różnym stopniu do gospodarowania odpadami, ale nie wszędzie są one stosowane systematycznie lub w pełni.

[W załączniku IVa WFD](#) wymieniono przykłady zaawansowanych instrumentów ekonomicznych, a także innych środków, które można wykorzystać w celu dalszego wdrażania hierarchii postępowania z odpadami i zwiększenia opłacalności ponownego wykorzystania i recyklingu. **W tym dokumencie przedstawiono przykłady z różnych państw członkowskich, aby pokazać, w jaki sposób instrumenty te zostały wdrożone w praktyce.** Przykłady są wymienione w tej samej kolejności jak w aneksie.

1. Opłaty i ograniczenia dotyczące składowania i spalania odpadów promujące zapobieganie powstawaniu odpadów oraz recykling i eliminujące składowanie jako najmniej pożądaną opcję gospodarowania odpadami

Kataloński podatek od składowania i spalania oraz kryteria zwrotu opłat

W Katalonii wprowadzono opłaty od składowania i spalania wraz z kryteriami zwrotu poniesionych kosztów do gmin.

Opłaty za przetwarzanie odpadów muszą opierać się na hierarchii postępowania z odpadami, tak by składowanie i spalanie były droższe niż recykling. Zebrane opłaty i podatki powinny umożliwiać finansowanie dalszej poprawy gospodarki odpadami zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami.

Katalońskie ustawodawstwo zachęca władze lokalne do usprawnienia zbiórki selektywnej, a jednocześnie zniechęca do utylizacji i spalania zmieszanych odpadów, czyniąc te opcje droższymi niż selektywna zbiórka.

Katalonia wprowadziła obowiązkową selektywną zbiórkę bioodpadów we wszystkich gminach w regionie ([katalońska ustawa o odpadach 9/2008](#)).

Takie podejście do współpracy w stosowaniu opłat na poziomie gmin/regionów było jednym z zaleceń, które znalazły się w [sprawozdaniu Komisji Europejskiej w ramach systemu wczesnego ostrzegania](#) dotyczącym Hiszpanii. [Hiszpańska ustawa o odpadach](#) umożliwiła hiszpańskim regionom stosowanie zachęt ekonomicznych.

Katalonia ogranicza składowanie i spalanie odpadów, zwłaszcza bioodpadów, stosując [opłatę od utylizacji odpadów](#) (ustawa 8/2008). Kryteria zwrotu tej opłaty do gmin zostały wprowadzone w celu stworzenia zachęty finansowej do lepszego zarządzania bioodpadami. Katalońskie opłaty od unieszkodliwiania odpadów komunalnych są [jedynym podatkiem w UE](#) obejmującym stałe odpady komunalne, który może zostać zwrócony płatnikom zgodnie z osiąganymi przez nich wynikami.

Opłaty za unieszkodliwianie odpadów są pobierane za każdą tonę odpadów komunalnych przekazywanych na składowisko lub do spalarni. W przypadku gmin, które nie rozpoczęły wdrażania selektywnej zbiórki bioodpadów, kwota opłaty jest wyższa.

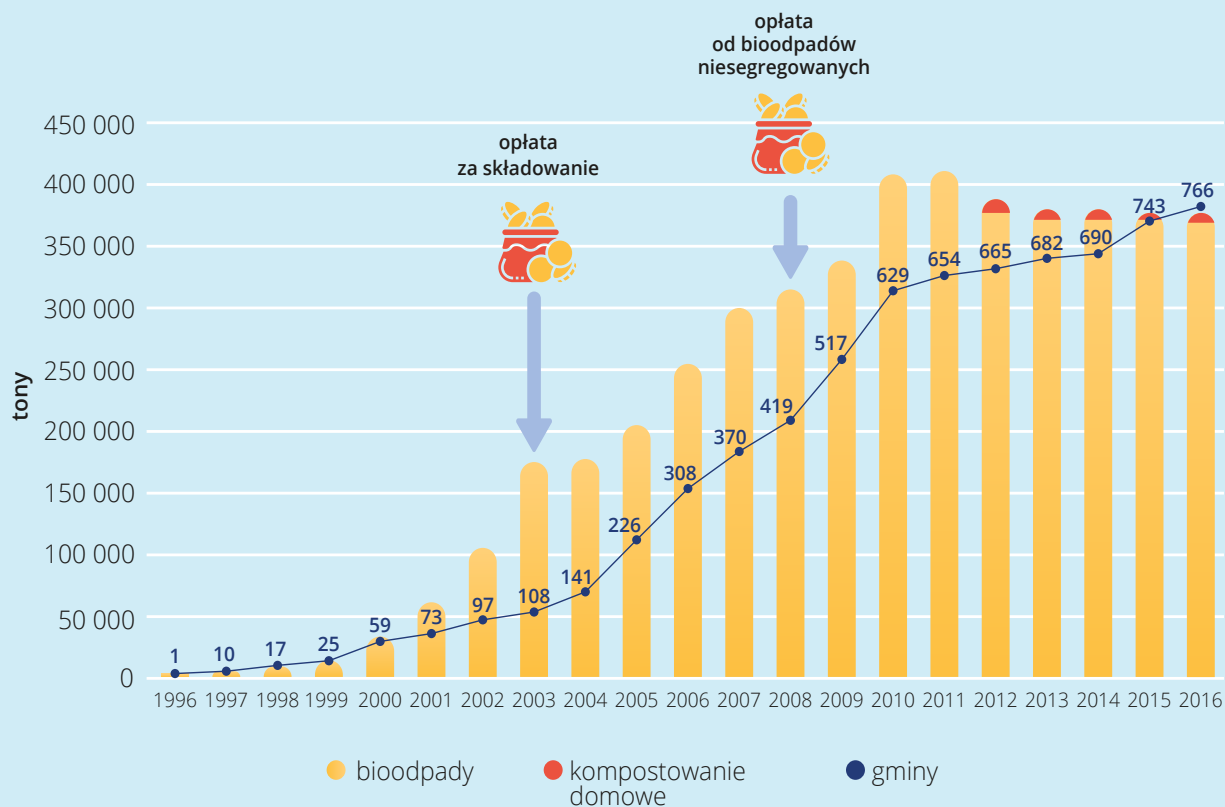
Opłaty odegrały kluczową rolę w podniesieniu poziomu selektywnej zbiórki i recyklingu bioodpadów.

W ciągu ostatnich kilku lat kwota opłaty za unieszkodliwianie odpadów była systematycznie zwiększana, aby zachęcić do właściwej segregacji odpadów u źródła, minimalizując składowanie i spalanie.

Rok	Opłata za składowanie	Opłata za spalanie
2018	€35,60 za tonę	€17,80 za tonę
2019	€41,30 za tonę	€20,60 za tonę
2020	€47,10 za tonę	€23,60 za tonę

EFEKT OPŁAT ZA SKŁADOWANIE ODPADÓW

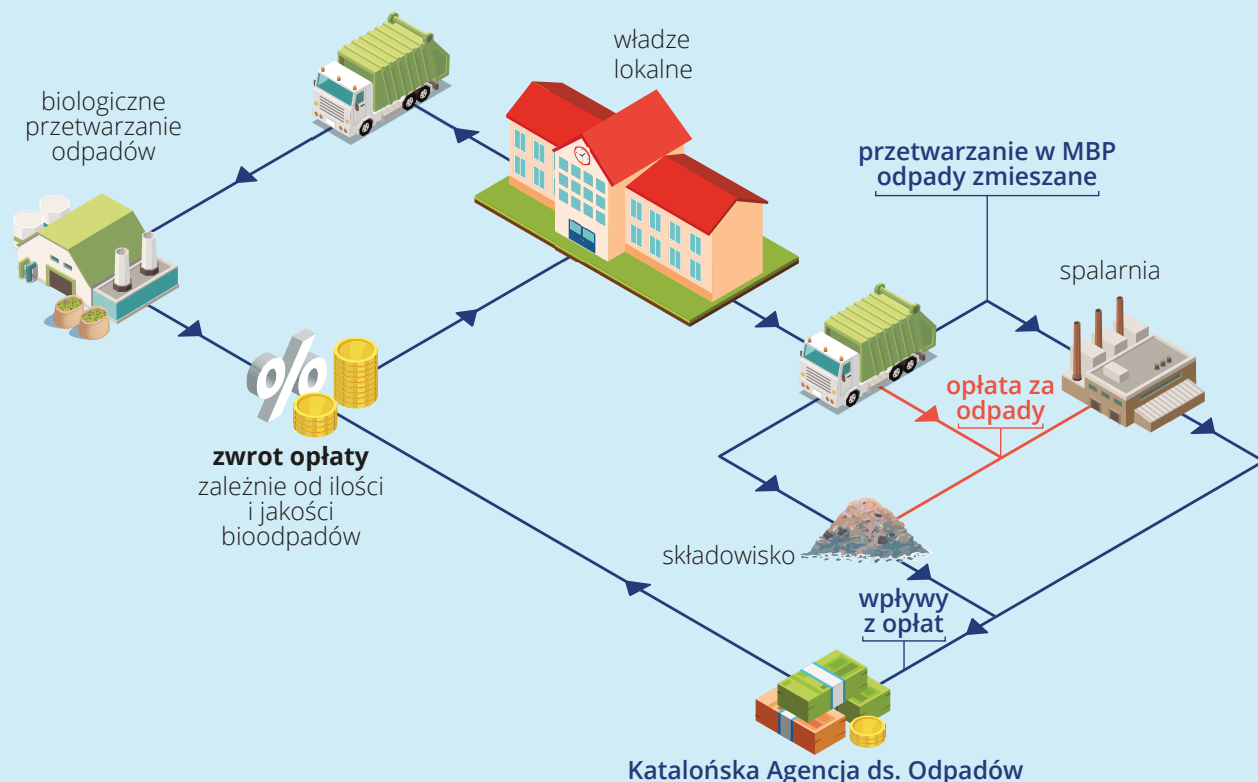

Źródło: [Agència de Residus de Catalunya](#)

Program zwrotu opłat za składowanie został ustanowiony przez [ustawę o finansowaniu infrastruktury gospodarki odpadami i opłat w sprawie unieszkodliwiania odpadów resztkowych](#) (nr 8/2008). Kwota zwracana gminom zależy od **jakości bioodpadów** dostarczanych do instalacji ich przetwarzania.

KATALOŃSKI MODEL OPŁAT ŚRODOWISKOWYCH: PRESJA I ZACHĘTY EKONOMICZNE

Źródło: [Agència de Residus de Catalunya](#)

Skróty: MBP – mechaniczno-biologiczne przetwarzanie odpadów

Opłaty pobierane za unieszkodliwianie przyczyniają się do dalszej poprawy gospodarki odpadami. [Co najmniej 50% pieniędzy](#) przeznaczają się na biologiczne przetwarzanie bioodpadów i mechaniczno-biologiczne przetwarzanie odpadów resztkowych. Pozostałe dochody są zwracane władzom lokalnym zgodnie z ich wynikami.

Podatki od składowania i spalania zwiększyły koszty tego rodzaju unieszkodliwiania odpadów, jednocześnie zachęcając do wdrożenia selektywnej zbiórki wszystkich strumieni odpadów. [Wyniki pokazują](#), że opłaty za unieszkodliwianie odpadów komunalnych przyczyniły się do zwiększenia recyklingu i ograniczenia unieszkodliwiania odpadów we wszystkich krajach, w których zostały wprowadzone. Jest to skuteczny środek, który powinien stać się obowiązkowy we wszystkich krajach europejskich i poza nimi.

2. Systemy „płać za tyle, ile wytwarzasz” (ang. *pay-as-you-throw*, PAYT), które obciążają wytwórców odpadów w oparciu o rzeczywistą ilość wygenerowanych odpadów, zachęcają do segregacji u źródła i redukują ilość odpadów zmieszanych

Włoski system PAYT Contarina

[Contarina](#) jest spółką publiczną obsługującą 554 000 mieszkańców regionu Veneto we Włoszech. Spółce udało się **osiągnąć poziom segregacji odpadów u źródła wynoszący 85% i zmniejszyć ilość generowanych odpadów resztkowych do 53 kg na mieszkańca rocznie**. Firma zapewnia odbiór od drzwi do drzwi za pomocą modelu PAYT. Dekret nr 22/1997 w [art. 49 Ustanowienie taryfy](#) umożliwił gminom we Włoszech wprowadzenie systemów PAYT.

System PAYT w Contarinie dzieli opłatę za wytwarzanie odpadów na część stałą i część zmienną. **Opłata stała** zależy od liczby członków gospodarstwa domowego. **Opłata zmienna**, naliczana oprócz stałej opłaty, ustalana jest w oparciu o liczbę opróżnień pojemników na odpady resztkowe oraz zielone. Gospodarstwa domowe prowadzące kompostowanie przydomowe otrzymują 30% zniżki na opłatę zmienną.

Każde gospodarstwo domowe, w zależności od liczby osób, ma stałą liczbę odbiorów w ciągu roku. Pojemniki na odpady resztkowe mogą być opróżnione określoną liczbą razy, zanim mieszkańcy będą musieli wnieść opłatę za odbiory dodatkowe. Odpady segregowane zbierane w systemie od drzwi do drzwi są wolne od dodatkowych opłat.

Ten rodzaj systemu PAYT minimalizuje wytwarzanie odpadów, a także promuje kompostowanie przydomowe. Im mniej odpadów resztkowych generują gospodarstwa domowe, tym mniej płacą.

GOSPODARSTWA DOMOWE

Na podstawie liczby osób w gospodarstwie domowym

W oparciu o liczbę opróżnień pojemników na odpady resztkowe
- 30% za domowe kompostowanie
+ stała kwota za odpady zielone

60%

OPŁATA STAŁA

OPŁATA ZMIENNA 40%

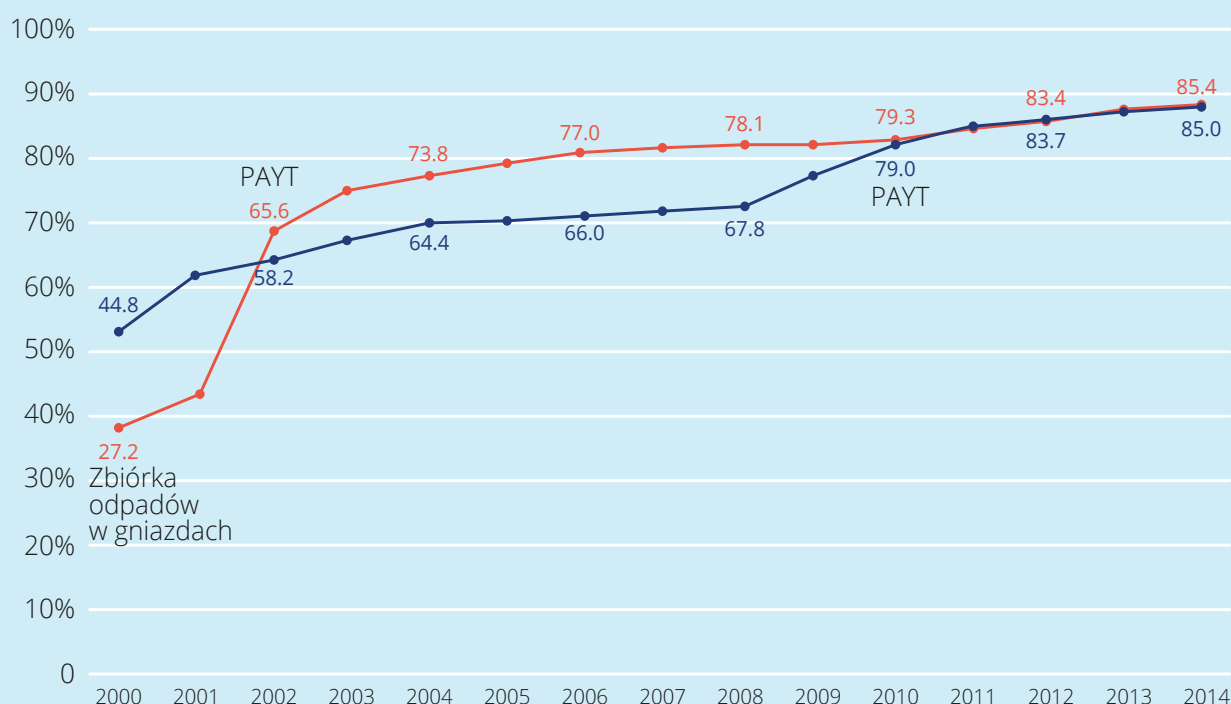
Kwota uzależniona od wielkości powierzchni objętych opłatą i liczby pojemników

W oparciu o liczbę opróżnień pojemników na odpady resztkowe
+ stała kwota za odpady zielone

UŻYTKOWNICY INNI NIŻ GOSPODARSTWA DOMOWE

WZROST ILOŚCI ODPADÓW SEGREGOWANYCH (2000–2014)

We Włoszech również gmina Treviso stosuje opłaty za odpady w systemie PAYT. W [rozporządzeniu dotyczącym podatku od odpadów i usług \(TARES\)](#) określono stałą i zmienną kwotę podatku od odpadów dla gospodarstw domowych i użytkowników niebędących gospodarstwami domowymi. Rozporządzenie przewiduje również zachęty podatkowe wspierające przydomowe kompostowanie.

W art. 19 TARES wyjaśniono, że w przypadku gospodarstw domowych, które prowadzą kompostowanie przydomowe, **zmienna część stawki podatkowej jest obniżana o 20%**. Rabat jest naliczany od 1 stycznia roku następującego po złożeniu specjalnej deklaracji, że kompostowanie przydomowe będzie prowadzone w sposób ciągły przez następny rok.

3. Zachęty podatkowe wspierające darowiznę produktów, w szczególności żywności

Mediolan: zniżki podatkowe dla firm, które przekazują żywność

W 2018 roku rada miejska Mediolanu zmieniła [rozporządzenie w sprawie podatku od odpadów \(TARI\)](#) i zapewniła [zniżki](#) dla tych przedsiębiorstw spożywczych (supermarketów, restauracji, stołówek, producentów itp.), które przekazują swoje nadwyżki żywności na cele charytatywne.

Artykuł 22 rozporządzenia TARI stanowi, że ulga podatkowa będzie przyznawana proporcjonalnie do ilości darowanej żywności. Do kwietnia każdego roku firmy muszą złożyć deklarację zawierającą szacunkowe ilości, które zamierzają przekazać. Muszą również wskazać organizację, do której zostaną dostarczone nadwyżki, wraz z dokumentami podpisanymi przez podmioty otrzymujące produkty, które potwierdzają ich kwalifikacje. Przedsiębiorstwa komercyjne i przemysłowe, które produkują i dystrybuują towary spożywcze, mogą uzyskać obniżkę do 50% na zmienną część podatku od wytwarzanych odpadów. Zniżka obowiązuje w następnym roku.

4. Programy rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP) dla różnych rodzajów odpadów oraz środki służące poprawie ich wydajności pod względem kosztów i zarządzania

ROP jest kluczowym instrumentem rynkowym wykorzystywanym do stosowania zasady „zanieczyszczający płaci” przy zarządzaniu niektórymi strumieniami odpadów ([art. 8 RDW](#)). Państwa członkowskie muszą wprowadzić środki ROP nakładające na producentów produktów odpowiedzialność finansową i/lub organizacyjną za zarządzanie odpadami w całym cyklu życia produktu – w tym za ich selektywną zbiórkę, sortowanie i przetwarzanie. Może to również obejmować obowiązek przyczynienia się do zapobiegania powstawaniu odpadów oraz do ponownego użycia i recyklingu produktów.

Ogólne minimalne wymagania ROP muszą zostać ustalone do **5 stycznia 2023 roku** ([art. 8a RDW](#)). W przypadku opakowań należy ustanowić **obowiązkowy system ROP** dla wszystkich opakowań do 2025 roku ([art. 7 ust. 2 PPWD](#)).

Francja jest światowym liderem programów ROP

Francja posiada szeroki program ROP, w ramach którego firmy są rozliczane ze swoich produktów i wszelkich powiązanych opakowań nawet po ich sprzedaży. Francja ma jeden z najbardziej zaawansowanych systemów ROP w UE z 20 programami obejmującymi różne rodzaje produktów. Należą do nich pojazdy wycofane z eksploatacji (ELV), zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny (ZSEE), baterie i akumulatory, opakowania dla gospodarstw domowych, fluorowane gazy chłodnicze, farmaceutyki, smary, opony, papiery graficzne, tekstylia, zakaźne odpady medyczne, meble, tzw. rozproszone odpady niebezpieczne i pojemniki na gaz.

Francuski ROP przewiduje także wdrożenie eko-modulacji opłat. Oznacza to, że producenci będą płacić zróżnicowaną opłatę w zależności od tego, w jakim stopniu ich produkty spełniają kryteria środowiskowe, w tym w zakresie ilości zużytego materiału, zawartości materiałów pochodzących z recyklingu, wykorzystania zasobów odnawialnych zarządzanych w sposób zrównoważony, trwałości, możliwości naprawy, możliwości ponownego użycia, możliwości recyklingu oraz braku ekotoksyczności i substancji niebezpiecznych ([art. L541-10-3](#)).

[Artykuł L541-10](#) francuskiego kodeksu ochrony środowiska precyzuje, które sektory podlegają ROP i określa systemy dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego wykorzystania i naprawy.

W ramach francuskiego „[Planu gospodarki o obiegu zamkniętym](#)” planowane są nowe programy ROP obejmujące zabawki, sprzęt sportowy i rekreacyjny oraz sprzęt ogrodniczy, których celem jest opracowanie działań związanych z ich ponownym użyciem i naprawą. Istnieją również systemy ROP dla papierosów, które pokrywają koszty zaśmiecania, a także programy dotyczące materiałów budowlanych umożliwiające bezpłatne zbieranie tych odpadów.

Francja ustanawia ROP dla mebli w celu ich ponownego wykorzystania

Francuski program ROP dla odpadów wielkogabarytowych obejmuje meble domowe i biurowe, wspierając ich ponowne użycie i recykling, w tym np. recykling materaców i drewna, który nie był wystarczająco opłacalny, aby wygenerować zrównoważone działania. Jego celem jest także ponowne wykorzystanie mebli w modelu ekonomii społecznej.

Dokument [„Specyfikacja ROP w zakresie procedury akredytacji oraz ustalania specyfikacji dla organizacji ekologicznych w sektorze odpadów meblowych”](#) określa ROP dla mebli.

Rozdział 6 określa cele w zakresie ponownego wykorzystania mebli:

Część zużytych mebli zebranych selektywnie należy przekazać organizacjom społecznym i solidarnościowym w celu przygotowania do ponownego użycia w następujących procentach:

Termin	Zużyte meble odbierane selektywnie od gospodarstw domowych	Zużyte meble odbierane selektywnie od podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi
2021-2023	1,5%	5%

Właściciele odpadów muszą dostarczyć dobrej jakości zużyte meble organizacjom społecznym, które mogą je naprawić i ponownie wykorzystać co najmniej 60% dostarczonego tonażu. Prawo przyznaje również przedsiębiorstwom społecznym dostęp do punktów zbiórki mebli, aby mogły oceniać przedmioty nadające się do naprawy / ponownego użycia.

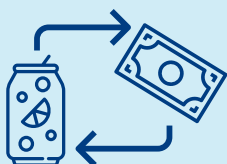
Francja zobowiązuje sprzedawców internetowych do finansowania zbiórki i recyklingu odpadów

Francja ustanawia nowe zasady [zobowiązujące podmioty prowadzące sprzedaż internetową](#) do zapewnienia odpowiedniego finansowania zbiórki i recyklingu odpadów pochodzących z ich produktów [w ramach nowej ustawy dotyczącej gospodarki odpadami i gospodarki o obiegu zamkniętym \(nr 2020-105\)](#). Sprzedawcy internetowi będą musieli udowodnić, że wszystkie produkty sprzedawane za pośrednictwem ich platform wniosły tzw. „eko-udział”.

Na mocy [art. R.543-180](#) kodeksu ochrony środowiska Francja zobowiązała sprzedawców internetowych i sklepy stacjonarne do bezpłatnego odbioru zużytego sprzętu elektrycznego lub elektronicznego, gdy klienci kupują podobny produkt.

5. Systemy kaucyjne i inne środki zachęcające do efektywnej zbiórki zużytych produktów i materiałów

Nowe cele zbiórki określone w dyrektywie UE w sprawie tworzyw sztucznych jednorazowego użytku (SUP)

1. **Cele w zakresie selektywnej zbiórki butelek jednorazowego użytku** – 77% od 2025 roku, 90% od 2029 roku, [art. 9 SUP](#)
2. **Recykling butelek PET** – butelki wykonane z PET muszą zawierać materiał pochodzący z recyklingu: co najmniej 25% od 2025 roku i co najmniej 30% od 2030 roku, [art. 6 ust. 4a SUP](#).

Cele w zakresie recyklingu opakowań

W [art. 6 PPWD](#) wyznaczono cele dotyczące wielkości recyklingu opakowań od 2025 roku: co najmniej 50% dla tworzyw sztucznych, 50% dla aluminium i 70% dla szkła. Od 2030 roku: co najmniej 55% w przypadku tworzyw sztucznych, 60% w przypadku aluminium i 75% w przypadku szkła.

Dyrektywy w sprawie odpadów uznają systemy kaucyjne (DRS) za sposób osiągnięcia celów UE w zakresie recyklingu i ponownego wykorzystania. DRS jest najbardziej efektywnym systemem ułatwiającym zamknięcie obiegu w przypadku opakowań. Jego zaletami są wysoki wskaźnik zbiórki umożliwiający ponowne napełnianie, a także recykling materiałów o wysokiej wartości, co praktycznie eliminuje odpady z opakowań.

DRS zapobiega powstawaniu odpadów, jeśli jego istotą jest ponowne napełnianie odzyskiwanych opakowań.

[Art. 5 ust. 1 PPWD](#) wymienia DRS jako „środek zachęcający do zwiększenia udziału opakowań wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu oraz systemów ponownego wykorzystania opakowań w sposób przyjazny dla środowiska, bez narażania higieny żywności lub bezpieczeństwa konsumentów.”

Fiński DRS ma jeden z najwyższych na świecie wskaźników zwrotu opakowań na napoje

Poziom zbiórki szklanych butelek jednorazowego użytku i butelek PET oraz puszek [przekroczył 90% w 2018](#) roku. Poziom zwrotu szklanych butelek wielokrotnego użytku wyniósł natomiast 97%. Butelki są ponownie napełniane około 33 razy. Kwoty kaucji wynoszą od 0,10 € do 0,40 € w zależności od rodzaju opakowania.

[Fińska ustawa o odpadach](#) i wydany na jej podstawie dekret w sprawie systemów zbiórki zwrotnych opakowań na napoje (180/2005) nakładają na sprzedawców detalicznych obowiązek przyjmowania w ramach DRS pustych opakowań od konsumentów: „dystrybutor określonych napojów sprzedawanych w opakowaniach objętych kaucją musi przyjmować puste opakowania na napoje należące do tego samego systemu zwrotów, w ilości uznanej za rozsądną w odniesieniu do ilości pakowanych napojów oferowanych na sprzedaż. Musi też zwrócić kaucję stronie zwracającej opakowanie.”

System DRS jest wspierany przez [podatek od opakowań na napoje](#) (1037/2004), który **obejmuje produkcję niektórych rodzajów opakowań**. Importerzy i producenci muszą zapłacić podatek od opakowań w wysokości 0,51 EUR za każdy litr pojemności opakowań na wodę, napoje bezalkoholowe i alkohol wykonanych ze szkła, plastiku lub aluminium. Przystępując do DRS, producenci i importerzy napojów są zwalniani z podatku od opakowań na napoje. Każdy punkt sprzedaży detalicznej sprzedający pakiety depozytowe jest zobowiązany do odebrania pustych opakowań (zależnie od wysokości sprzedaży).

[Administratorem systemu jest firma non-profit PALPA](#). Producenci i importerzy opakowań na napoje płacą składkę członkowską i opłaty recyklingowe dla poszczególnych opakowań. Opłaty pobierane od członków są wykorzystywane na pokrycie kosztów systemów kaucyjnych.

Zapewniając obywatelom zachętę finansową, rozwiązano również problem zaśmiecenia i zanieczyszczenia. W Finlandii wszystkie opakowania są przetwarzane na nowe opakowania lub surowce dla innych branż.

6. Właściwe planowanie **inwestycji** w infrastrukturę gospodarowania odpadami, w tym za pośrednictwem funduszy unijnych (UE)

Portugalia zwiększa inwestycje w hierarchię postępowania z odpadami

Portugalia znowelizowała swój [Strategiczny Plan w zakresie odpadów komunalnych \(PERSU 2020+\)](#) i nie przeznaczyła żadnych środków na spalanie, koncentrując się jednocześnie na zwiększeniu inwestycji w efektywny system selektywnej zbiórki i recyklingu, a zatem zgodnie z zasadą hierarchii postępowania z odpadami w UE.

7. Zrównoważone i zielone zamówienia publiczne zachęcające do lepszego gospodarowania odpadami i stosowania produktów i materiałów z recyklingu

Włoski rząd nakłada obowiązek GPP w sektorze publicznym

Pomimo że Zielone Zamówienia Publiczne (GPP) na szczeblu UE są instrumentem dobrowolnym, w nowym kodeksie zamówień publicznych ([dekret ustawodawczy 50/2016](#)) **Włochy wprowadziły je jako obowiązkowe**. Włochy wymagają obecnie od wszystkich swoich podmiotów publicznych uwzględnienia zestawu minimalnych wymagań środowiskowych w działaniach dotyczących zamówień publicznych. Obejmują one 16 najważniejszych obszarów produktów oraz usług i są obowiązkowe przy zakupie wszystkich towarów, usług i robót budowlanych.

8. Stopniowe wycofywanie dotacji niezgodnych z hierarchią postępowania z odpadami

Jednym z głównych czynników utrudniających właściwe wdrożenie hierarchii postępowania z odpadami jest dotowanie spalarni. Państwa członkowskie nie mogą definiować spalania odpadów zmieszanych jako odnawialnego źródła energii i wypłacać dopłat do zielonej energii operatorom spalarni. [Artykuł 3 ust. 3 dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii](#) wymaga od państw członkowskich zniesienia dotacji na energię wytwarzaną ze spalania odpadów, jeżeli nie zostanie spełniony obowiązek selektywnej zbiórki odpadów:

„Państwa członkowskie zapewniają opracowywanie swoich polityk krajowych, w tym zobowiązań wynikających z art. 25–28 niniejszej dyrektywy, oraz swoich systemów wsparcia, z należyтым uwzględnieniem hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE, by zapobiec wystąpieniu nadmiernych zakłóceń na rynkach surowców. **Państwa członkowskie nie udzielają wsparcia na rzecz energii odnawialnej wyprodukowanej ze spalania odpadów, jeśli nie są spełniane obowiązki w zakresie selektywnej zbiórki określone w tej dyrektywie.**”

9. Zastosowanie narzędzi podatkowych lub innych środków w celu promocji produktów i materiałów, które są przygotowane do ponownego użycia lub pochodzą z recyklingu

Obniżony podatek VAT od napraw

[Słowenia obniżyła podatek VAT o 9,5%](#), a [Holandia o 9%](#) od naprawy rowerów, obuwia i artykułów skórzanych, odzieży i bielizny.

Szwecja przenosi podatek z pracy na zasoby

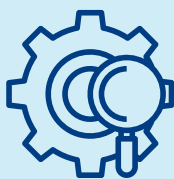

Szwecja stosuje [odliczenia podatku dochodowego od napraw i konserwacji](#) urzędzeń gospodarstwa domowego przeprowadzanych przez profesjonalistów w domu właściciela. W Szwecji stawka podatku VAT wynosi 25%, ale po 2017 roku podatek od robocizny i materiałów do napraw zmniejszył się o połowę. Każdy, kto poniósł koszty prac naprawczych, może odliczyć 50% kosztów pracy (np. naprawy pralki) w rocznym sprawozdaniu podatkowym, maksymalnie do 50 000 Kr (około 4700 EUR).

Włochy wprowadzają podatek od tworzyw sztucznych

W celu zapewnienia zachęt podatkowych wspierających recykling tworzyw sztucznych, Włochy wprowadziły podatek w wysokości 0,45 € za kg opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych produkowanych we Włoszech lub importowanych z innych krajów. Nowy podatek zostanie ujęty [w budżecie państwa od roku 2020](#). Podatek nie dotyczy materiałów z tworzyw sztucznych, które zostały wyprodukowane w procesach recyklingu.

10. Wsparcie badań i innowacji w zakresie zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji

Irlandia wprowadza [program „Innowacje dla gospodarki o obiegu zamkniętym”](#)

Program został sfinansowany przez krajową Agencję Ochrony Środowiska (EPA) i ma na celu pomaganie firmom i organizacjom w opracowywaniu rozwiązań zachęcających do efektywnego gospodarowania zasobami i budowy gospodarki o obiegu zamkniętym.

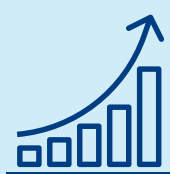
Holandia produkuje nawozy fosforowe z odpadów, osadów ściekowych i obornika

Holandia dopuszcza stosowanie struwitu odzyskiwanego z oczyszczalni ścieków jako nawozu. Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego i Środowiska oraz przedsiębiorstwa wodociągowe przeprowadzają analizy konkretnych rodzajów pozostałości medycznych i patogenów w materiałach oraz tego, czy struwit spełnia kryteria pozwalające na [zniesienie statusu odpadów](#).

11. Wykorzystanie **najlepszych dostępnych technik** przetwarzania odpadów

Wspólne Centrum Badawcze UE (Joint Research Centre) opublikowało dokument referencyjny dotyczący [najlepszych dostępnych technik \(BAT\) w zakresie przetwarzania odpadów](#). Daje on państwom członkowskim techniczną podstawę do określenia warunków wydawania pozwoleń dla instalacji.

12. Zachęty ekonomiczne dla władz regionalnych i lokalnych, w szczególności promujące zapobieganie powstawaniu odpadów oraz intensyfikację zbiórki selektywnej przy jednoczesnym unikaniu wsparcia dla składowania i spalania

Hiszpania promuje zapobieganie powstawaniu odpadów i zbiórkę selektywną za pomocą zachęt ekonomicznych

Gminy są odpowiedzialne za zbieranie, transport i przetwarzanie odpadów komunalnych. **Państwa członkowskie mogą osiągnąć unijne cele w zakresie odpadów poprzez opodatkowanie i stosowanie różnego rodzaju bodźców dla gmin.**

Artykuł 16 hiszpańskiej ustawy o odpadach umożliwia hiszpańskim regionom stosowanie zachęt ekonomicznych do promowania zapobiegania powstawaniu odpadów i selektywnej zbiórki odpadów, w tym ustanawianie podatków od składowania i spalania odpadów komunalnych.

13. Kampanie podnoszenia świadomości zwłaszcza w zakresie zbiórki selektywnej, zapobiegania powstawaniu odpadów i ograniczania ilości odpadów oraz włączanie tych zagadnień do głównego nurtu edukacji i szkoleń

Słoweńska [kampania e-cyklingowa](#)

Słowenia rozpoczęła kampanię e-cyklingową w celu promowania selektywnej zbiórki ZSEE oraz prawidłowego zarządzania użytym e-sprzętem i akumulatorami. Utworzono również infrastrukturę w celu uproszczenia i ułatwienia selektywnej zbiórki użytych urządzeń elektronicznych i użytych baterii.

Kampania zachęca obywateli, władze lokalne i przedsiębiorstwa do prowadzenia działań uświadamiających na temat zrównoważonego gospodarowania zasobami i odpadami.

14. Systemy koordynacji, w tym narzędzia cyfrowe, łączące wszystkie właściwe organy publiczne zaangażowane w gospodarowanie odpadami

Hiszpania i Czechy wdrażają system kontroli gospodarowania ZSEE

Hiszpania i Czechy wdrożyły projekt LIFE „[WEEE TRACE](#)”, wykorzystując technologię informacyjną i komunikacyjną, aby zapewnić kompleksową identyfikowalność ZSEE. Celem jest zwiększenie poziomu zbiórki tych odpadów i zagwarantowanie, że będą one przekazywane do odpowiednich instalacji przetwarzania oraz że nie będą nielegalnie wywożone za granicę.

15. Promowanie ciągłego dialogu i współpracy pomiędzy wszystkimi stronami zaangażowanymi w gospodarowanie odpadami oraz zachęcanie do zawierania dobrowolnych porozumień i rozwijania sprawozdawczości w zakresie odpadów

Dobrowolne porozumienie w sprawie surowców wtórnych

[The North Sea Resources Roundabout](#) to międzynarodowe dobrowolne porozumienie w sprawie surowców wtórnych zawarte pomiędzy Francją, Flandrią, Zjednoczonym Królestwem i Niderlandami. Firmy, organizacje pozarządowe, partnerstwa publiczno-prywatne, decydenci oraz zespoły ds. kontroli i egzekwowania prawa współpracują w celu usunięcia barier utrudniających handel, transport i wykorzystanie surowców wtórnych.

European Environmental Bureau (EEB)

Rue des Deux Eglises 14-16
Bruksela, Belgia
+32 (0)2 289 1090
eeb@eeb.org

eeb.org
meta.eeb.org

Międzynarodowe stowarzyszenie non-profit
Association Internationale sans but lucratif
Numer w rejestrze KE na rzecz przejrzystości 06798511314-27

EEB
European
Environmental
Bureau

Autorzy: Darko Bizjak i Piotr Barczak

#NoTimeToWaste

Publikacja powstała przy wsparciu Fundacji MAVA oraz Programu LIFE Unii Europejskiej.
Tekst przetłumaczony w ramach projektu „Plastic Free Ocean” realizowanego przez Coalition Clean Baltic.

Współpraca

Niniejsza publikacja odzwierciedla stanowisko jej autorów i nie musi być zgodna ze stanowiskiem fundatorów.